

II. – ΧΡΕΩΣΤΙΚΗ ΟΜΟΛΟΓΙΑ

Ύδρα, ΙΑ-ΜΥ, κώδ. Ν. 2 (σ. 172-173), 5 Νοεμβρ. 1820

Ο Κωνσταντής Πατρινός ομολογεί ότι έλαβε από τον Νικόλαο Οικονόμου 10.000 γρόσια έναντι, για την ξυλεία που έχουν συμφωνήσει να του κάνει.

(σ. 172) Ἐγώ, ὁ ἐν τῇ νήσῳ Ἰκατοικῶν Σπετζῶν Κωνσταντῆς Πατρινός Κιολιμπῆς ἐπιλεγόμενος, ¹² κάτωθεν γεγραμμένος φανερώνω καὶ ὁμολογῶ διὰ τῆς παρούσης ἀποδείξεως ¹³ καὶ καθολικῆς φανερώσεως ὅτι κατὰ τὴν ἐνυπόγραφον συμφωνίαν, τὴν ὁποίαν ¹⁴ ἔχω ποιήσει μετὰ τοῦ κυρίου Νικολάου Οἰκονόμου εἰς τὸ νὰ προβλέψω αὐτῷ κε ¹⁵ ρεστὲ πρὸς κατασκευὴν ἑνὸς καραβίου, γεγραμμένην τῇ 30 Αὐγούστου 1820, ¹⁶ ἐν Ὑδρᾷ, ἔλαβον σήμερον καὶ παρέλαβον ἐπὶ χειρὸς ἐμοῦ ἰδίας εἰς μετρητὰ ¹⁷ παρὰ τοῦ διαληφθέντος κυρίου Νικολάου Οἰκονόμου γρόσια εἰς ἀριθμὸν δέκα χιλιάδας, ¹⁸ Ν. 10.000, τὰ ὁποῖα ἐννοοῦνται ἀκόντο τοῦ εἰρημένου κερεστὲ σιγοῦρα τῆς γῆς ¹⁹ καὶ ἐλεύθερα παντὸς κινδύνου ἐπιστηριγμένα (ἐὰν παραβῶ τὴν ῥηθεῖσαν ¹⁰ τοῦ κερεστὲ ὑπόσχου-σιν, διότι τότε εἶμαι εἰς χρέος νὰ ἐπιστρέψω αὐτὰ μετὰ τῆς ¹¹ διαλαμ-βανομένης ποινῆς) ἐπάνω εἰς τὰ καλά μου κινητὰ καὶ ἀκίνητα, ¹² παρόντα καὶ μέλλοντα, ἀφανῆ καὶ φανερά. Εἰς ἔνδειξιν ἐγένετο καὶ ἡ ¹³ παροῦσά μου ἀπόδειξις ἐπὶ τῇ κοινῇ καγκελλαρίᾳ τῆς νήσου καὶ ¹⁴ πόλεως Ὑδρας, ἥτις ὑπογράφεται ἐξ ἐμοῦ διὰ δευτέρου προσώπου ¹⁵ ὥς μὴ γινώσκειν γραφὴν καὶ ὑποβεβαιωμένη ἐκ τῶν κατὰ και ἱρὸν ¹⁶ (σ. 173) ρὸν συνδίκων καὶ μαρτύρων, τὸ ὁποῖον θέλει ἔχει τὸ κῦρος ἐν ¹⁷ παντὶ καιρῷ, τόπῳ καὶ κριτηρίῳ δικαιοσύνης.

¹⁸

Ὑδρα, 5 Νοεμβρίου 1820

¹⁹ Κωνσταντῆς Πατρινός ἔλαβε τὰ ἄνωθεν ἐπὶ χειρὸς τοῦ καὶ μὴν ²⁰ ἡ-ξεύρων νὰ γράψῃ βεβαιώνει διὰ χειρὸς ἐμοῦ Νικολάου Φαντο ²¹ πού-λου, ὅστις καὶ μαρτυρῶ.

²² Λιμπέρης Γιαννακόπουλος μαρτυρῶ

²³ Βασίλειος Γ. (Μπ)οδοῦρη μαρτυρῶ

²⁴ Ἰωάννης Κουτουλουμᾶ, σύνδικος

²⁵ Νικόλαος Βασιλείου (Μπ)οδοῦρη, σύνδικος

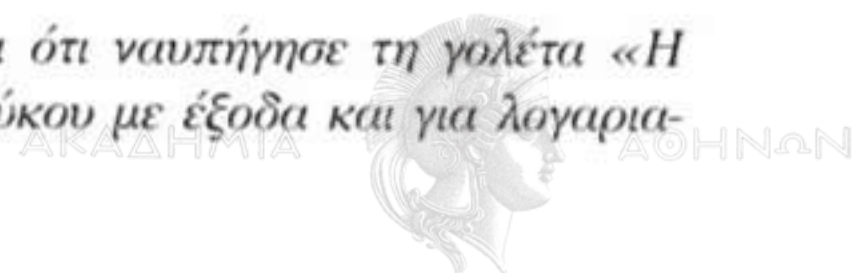
²⁶

Γεώργιος Τρίππος ²⁷ Καγκελλάριος κοινός.

12. – ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΝΑΥΠΗΓΗΣΗ ΚΑΙ ΠΛΟΙΟΧΤΗΣΙΑ

Ύδρα, ΙΑ-ΜΥ, Κώδικας Ν. 2 (σ. 12-13), 10 Ιουλ. 1819

Ο μάστορας Νικόλαος Αθανασίου, βεβαιώνει ότι ναυπήγησε τη γολέτα «Η Τερψιχόρη» εφέτος στην Ύδρα από ξύλο πεύκου με έξοδα και για λογαρια-

σμό του Μανουήλ Τομπάζη και είναι ιδιοκτησία του. Τα ίδια επιβεβαιώνουν και οι σύνδικοι Ύδρας.

(σ. 12) Ἐγώ, ὁ ὑπογεγραμμένος μάστωρ Νικόλα(ος) Ἀθανασίου, ὁμολογῶ διὰ τοῦ ¹² ἀποδεικτικοῦ τούτου γράμματος ὅτι ἡ παροῦσα γολέτα ὀνομαζομένη «¹³ Η Τερψιχόρη» κατεσκευάσθη παρ' ἐμοῦ κατὰ τὸν ἐνεστῶτα χρόνον ¹⁴ ἐπὶ τὴν νῆσον ταύτην τῆς Ύδρας ἀπὸ ξύλον πεύκου, δι' ἐξόδων καὶ ¹⁵ λογαριασμὸν τοῦ κυρίου Μανουήλ Τομπάζη, δι' ἣν αἰτίαν ¹⁶ ἡ γολέτα αὐτὴ ἀκαρτερεῖ καὶ εἶναι τῆς ιδιότητος αὐτοῦ. Δι' ὃ ¹⁷ καὶ κατὰ τὴν ζήτησίν του ἔδωκα αὐτῷ τὸ παρὸν ἐνυπόγρα ¹⁸ (σ. 13) φον διὰ νὰ μεταχειρισθῇ ἔνθα ἤθελε τῷ χρειασθῇ.

¹⁹ νικόλαος ἀθανασίου

9 Ἰουλίου

¹⁰ Ἡμεῖς, οἱ ἐκ τοῦ κοινοῦ τῆς νήσου καὶ πόλεως Ύδρας ἐκλελεγμένοι σύν ¹¹ δικοι, μαρτυροῦμεν ὅτι ἡ γολέτα ὀνομαζομένη «¹² Η Τερψιχόρη» κα ¹³ τεσκευάσθη ἐπὶ τὴν νῆσον ταύτην παρὰ τοῦ ἄνω μαστορος ¹⁴ Νικολάου Ἀθανασίου καὶ ὅτι κύριον καὶ νόμιμον ἀπόκτημά ἐστι ¹⁵ τοῦ κυρίου Μανουήλ Τομπάζη, εἰς πίστιν τοῦ ὁποίου ἀποφαινόμε ¹⁶ θα, ἐκτυποῦντες καὶ τὴν τοῦ κοινοῦ σφραγίδα.

10 Ἰουλίου.

¹⁶ (ἡ μεγάλη) ὀνομαστί οἱ σύντυχοι

13. – ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΝΑΥΠΗΓΗΣΗ ΚΑΙ ΠΛΟΙΟΧΤΗΣΙΑ

Ύδρα, ΙΑ-ΜΥ, Λυτά έγγρ., αριθ. 478 (κιβώτιο 50), 20 Φεβρ. 1828

Ο Αναγνώστης Παπαμανώλη, δήλωσε ενώπιον του καγκελλάριου Νικολάου Τζέππη ὅτι το Μάιο του 1815 ὁ Ὑδραῖος ναυπηγὸς Σταμάτης Λεριώτης ναυπήγησε στὴν Ύδρα τὴ σκούνα «Ο Λεωνίδας», με δαπάνες τοῦ Ὑδραίου Ἰωάννου Θεοδώρου. Το πλοῖο αὐτό ἔχει μήκος ἢ καρίνα του 16 πῆχες, τὸ πλάτος του εἶναι 6 πῆχες καὶ τὸ βάθος του 4.

Ὁ κύριος Ἀναγνώστης Παπαμανώλη ἐπαρουσιάσθη ¹² εἰς τὴν κοινὴν καγκελλαρίαν τῆς νήσου Ύδρας ἐνώ ¹³ πιον ἐμοῦ τοῦ καγκελλαρίου Νικολάου Τζέππη, ὅστις ἐ ¹⁴ φανέρωσε καὶ ἐδηλοποίησεν ὅτι τοῦ ἔτους 1815, περὶ ¹⁵ τοῦ Μαΐου, ὁ Σταμάτης Λεριώτης, Ὑδραῖος, ναυπηγὸς εἰς ¹⁶ ταύτην τὴν νῆσον ἐναυπήγησε τὸ πλοῖον σκούναν ¹⁷ ὀνομαζομένην «ὁ Λεωνίδας» διὰ δαπάνης τοῦ Ἰω ¹⁸ άννου Θεοδώρου, Ὑδραίου.

¹⁹ Αὐτὸ τὸ πλοῖον συνίσταται τὸ μὲν μῆκος ἢ κα ¹⁰ ρίνα πηχῶν δεκάξε καὶ ἡμίσεως, τὸ δὲ πλάτος πηχῶν ¹¹ ἕξε, καὶ τὸ βάθος πηχῶν τεσσάρων. ¹² Κατὰ δὲ τὴν μαρτυρίαν τοῦ διαληφθέντος ¹³ κυρίου Παπαμανώλη ἐγίνε τὸ παρὸν ὑπογεγραμμένον ¹⁴ παρ' ἐμοῦ, τὸ ὁποῖον σφραγίζεται καὶ μὲ τὴν καγκελ ¹⁵ λαρικὴν σφραγίδα πρὸς ἀσφάλειαν.

¹⁶

Ύδρα, τῇ 20 Φεβρουαρίου 1828.

